

Nr. 9
ROK XV

WARSZAWA

1 MAJA 1933

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

64. UMUNDUROWANIE NIŻSZYCH FUNKCJONARZUSZÓW PAŃSTWOWYCH W URZĘDACH ZAGRANICZNYCH R. P.
65. JEDNOLITE BLANKIETY DLA PISM.
66. NOTY PRZEZNACZONE DLA URZĘDÓW PAŃSTW OBCYCH.
67. URLOPY Z PLACÓWEK W KANADZIE.
68. KOMUNIKOWANIE SIĘ IZB SKARBOWYCH Z URZĘDAMI ZAGRANICZNEMI R. P.
69. ODROCZENIA SŁUŻBY WOJSKOWEJ DLA UCZNIÓW.
70. WIZY DLA OBYWATELI PAŃSTW OBCYCH UDAJĄCYCH SIĘ DO POLSKI I W. M. GDAŃSKA.
71. CŁO KONWENCYJNE NA FILMY KOPJOWANE.
72. NOWA TARYFA CELNA.
73. DOLICZANIE DO WYSŁUGI EMERYTALNEJ SŁUŻBY W B. PAŃSTWACH ZABORCZYCH.
74. ZMIANY I UZUPEŁNIENIA HASEŁ REJESTRATURY.
75. ZMIANY PERSONALNE.

CZĘŚĆ I.

64.

A.III.5645/3

Z A R Z Ä D Z E N I E

W SPRAWIE UMUNDUROWANIA NIŻSZYCH FUNKCJONARJUSZÓW
PAŃSTWOWYCH W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z. ZAGRANICĄ.

Celem jednostajnego umundurowania niższych funkcjonarjuszów państwowych w urzędach zagranicznych podległych M. S. Z., polecam wprowadzić z dniem 1 stycznia 1934 r. wzór umundurowania, szczegółowo podany w załączonym opisie.

Wykonanie niniejszego zarządzenia oraz podanych w „opisie” wskazówek poruczam Naczelnikowi Wydziału Administracyjno - Gospodarczego (A III).

Załącznik.

O P I S.

1.

Umundurowanie niższych funkcjonarjuszów państwowych oraz służby, jak: szoferów, lokaji, woźnych i innej służby winno odpowiadać przepisom i wzorom szczegółowo opisanym w prospekcie „Mundury służby Ministerstwa Spraw Zagranicznych”, rozesłanym osobno do wszystkich polskich urzędów dyplomatycznych i konsularnych. Kolor umundurowania jest granatowy (według próbki załączonej do wspomnianego prospektu).

Umundurowanie obejmuje:

a) **F r a k**: sukno cienkie, przy spodniach i mankietach wypustki czerwone, szerokości 3—4 mm., mankiet wysokości 8 cm. Na mankietach po 3 guziki małe. Na przodzie 6 guzików dużych. Z tyłu 2 guziki duże. Z przodu fraka, u dołu (w pasie) wypustka szerokości 2½ cm. biała w pionowe paski czerwone. U góry, przy klapach, wypustka z tegoż materiału szerokości przy zbiegu klap 2½ cm., stopniowo zwężająca się ku górze. W obu klapach dziurki. Akselbanty białe. Rękawiczki, gors, kołnierzyk i krawat (muszka) białe.

b) **Mundur szofera**: sukno grubsze, przy spodniach (bryczesach), mankietach i kołnierzu wypustki czerwone, szerokości 3—4 mm. Mankiety wszywane wysokości 16 cm. Z przodu 12 guzików dużych 2 rzędy po 6 guzików). Szamerowanie czarne. Akselbanty czarne. Kołnierz stojący. Na kołnierzu 2 ustalone znaki. Szytłpy i obuwie czarne.

c) **Mundur woźnego:** sukno grubsze, przy spodniach, mankietach i kołnierzu wypustki czerwone, szerokości 3 — 4 mm. Mankiet wszywany wysokości 16 cm. Na mankietach po 3 guziki małe. Z przodu 10 guzików dużych (2 rzędy po 5 guzików). Kołnierz stojący. Na kołnierzu 2 ustalone znaki.

b) **Płaszcz szofera:** sukno grube. Z przodu 12 guzików dużych (2 rzędy po 6 guzików). Mankiety nakładane wysokości 16 cm. z wypustką czerwoną, szerokości 3 — 4 mm. Naramienniki czarne.

e) **Płaszcz woźnego:** sukno grube. Z przodu 10 guzików dużych (2 rzędy do 5 guzików). Mankiety nakładane wysokości 16 cm. z wypustką czerwoną, szerokości 3 — 4 mm. Z tyłu kontrafałda i patka z 2-ma guzikami mniejszemi.

f) **Czapka szofera:** sukno grubsze (mundurowe), według ustalonego w prospekcie wzoru, z czarnym galonem. Na przodzie orzełek. Pasek lakierowany z 2-ma guzikami małymi.

g) **Czapka woźnego:** jak dla szofera, bez galonu, lecz z wypustką czerwoną na górnej krawędzi otoku.

W lecie obowiązuje noszenie zamiast munduru, bluzy z drelachu granatowego, o 6-ciu guzikach w jednym rzędzie.

2.

Przepisowe umundurowanie obowiązuje niższych funkcjonariuszy przy spełnianiu czynności służbowych.

UWAGA: Przepisowe guziki, znaki na kołnierze, orzełki do czapek, akselbanty oraz taśmę na szamerowanie należy sprowadzać za pośrednictwem Referatu Gospodarczego Ministerstwa Spraw Zagranicznych, za zwrotem kosztów zakupu.

Na życzenie urzędów zagranicznych Ministerstwo Spraw Zagranicznych może się zająć również dostarczeniem przepisowego sukna na umundurowanie, jak i całego wykończenia umundurowania po cenach najniższych.

65.

W.O.438/4

Z A R Z A D Z E N I E

W SPRAWIE UŻYWANIA JEDNOLITYCH BLANKIETÓW DLA PISM.

W wykonaniu rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 23 stycznia 1927 r. Nr. 10 (17182) polecam używać w korespondencji następujących blankietów:

I. W korespondencji z władzami państw obcych:

1) dla not z podpisem i dla not słownych, blankietów wymiaru ustalonego przez Polski Komitet Normalizacyjny A/4, z nagłówkiem tłoczonym w kolorze czarnym, antykwą polską w języku polskim bez jakichkolwiek innych napisów; napis brzmi:

Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej
Poselstwo Rzeczypospolitej Polskiej;

2) dla aide-mémoire i pro-memoria i t. p. — blankietów wymiaru A/4 z nagłówkiem drukowanym antykwą polską, w języku polskim bez jakichkolwiek innych napisów;

3) dla innych pism urzędowych do niższych władz państwa siedziby urzędu blankietów wymiaru A/4 z nagłówkiem drukowanym w języku polskim i w języku kraju urzędowania; napis brzmi:

Poselstwo Rzeczypospolitej Polskiej
Konsulat Generalny Rzeczypospolitej Polskiej
Konsulat Rzeczypospolitej Polskiej
Wicekonsulat Rzeczypospolitej Polskiej
Agencja Konsularna Rzeczypospolitej Polskiej.

Blankiety te winny mieć pod nazwą urzędu tekst następujący:

Nr.
W sprawie
W odpowiedzi na Nr. z dn.
Załączników

u góry zaś z prawej strony blankietu winna być umieszczona nazwa miasta, ulicy, numer domu oraz pozostawione miejsce na datę, jak następuje:

Berlin, dnia 19 . . . r.
Kurfürstenstrasse 136.

II. W korespondencji z władzami krajowymi

blankiety wymiaru A/4 i A/5 z nagłówkami i napisami, jak w ustępie pierwszym punkt 3, ale tylko w języku polskim.

Blankiety Centrali M. S. Z. mają pod nagłówkiem i wyżej przepisany tekst jeszcze napisy:

Gabinet Ministra
Departament
Biuro
Wydział

III. W korespondencji ze stronami:

Blankiety stosownie do postanowień w ust. I punkt 3 względnie w ust II.

IV. W korespondencji półoficjalnej:

Papiery listowe podwójne wymiaru A/5, oraz karty wymiaru A/6 z napisami:

- 1) a. Ministerstwo Spraw Zagranicznych
b. Ambasada Rzeczypospolitej Polskiej
c. Poselstwo Rzeczypospolitej Polskiej
- 2) a. Ministère des Affaires Etrangères
Le Directeur du Protocole
b. Ambassade de Pologne
c. Polish Embassy
d. Légation de Pologne
- 3) a. Minister Spraw Zagranicznych
b. Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Podsekretarz Stanu
c. Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Dyrektor Protokołu
d. Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Dyrektor Gabinetu Ministra
e. Ministerstwo Spraw Zagranicznych
Dyrektor Departamentu
f. Ambasador Rzeczypospolitej Polskiej
g. Poseł Rzeczypospolitej Polskiej
Konsul (Generalny) Rzeczypospolitej Polskiej
- 4) a. Le Ministre des Affaires Etrangères
b. Ministère des Affaires Etrangères
Le Sous-Secrétaire d'Etat
c. Ministère des Affaires Etrangères
Le Directeur du Cabinet du Ministre
d. Ministère des Affaires Etrangères
Directeur du Département
e. L'Ambassadeur de Pologne
f. Le Ministre de Pologne
g. Le Consul (Général) de Pologne

V. Koperty do powyższych blankietów

nosić mają te same napisy i winny być sporządzone z tego samego papieru, co i blankiety. Wymiar, ustalony przez Polski Komitet Normalizacyjny, winien być formatu C/5 i formatu C/6. Poza temi formatami mogą być używane w razie potrzeby następujące formaty kopert: C/7, B/6, B/5, C/4, B/4, B 5½, C/4½ i B 4½.

O ile chodzi o kraje anglosaskie, koperty mogą być zastosowane do używanych tam wymiarów.

Wszystkie powyższe koperty i blankiety mają być po wyczerpaniu dotychczasowych zapasów zamawiane w Ministerstwie Spraw Zagranicznych.

Z wejściem w życie niniejszego zarządzenia traci moc obowiązującą okólnik M. S. Z. z 25 kwietnia 1929 r. Nr. 89/29 (Zbiór Przepisów Konsularnych Nr. tekstu 90).

66.

W.O.437/1.

Z A R Z A D Z E N I E

W SPRAWIE NOT PRZEZNACZONYCH DLA URZĘDÓW PAŃSTW OBCYCH.

W wypadkach przesyłania przez Urząd Centralny M. S. Z. dwum lub większej ilości urzędów zagranicznych R. P. jednobrzmiących tekstów (noty, aide-mémoire'y etc), przeznaczonych dla doręczenia urzędom obcym, teksty te należy podawać w języku francuskim, a to zarówno dla uniknięcia niepotrzebnej straty czasu jak i niepożądanych różnic i nieścisłości tłumaczenia.

67.

W.O. 5556/5.

Z A R Z A D Z E N I E

W SPRAWIE URLOPÓW URZĘDNIKÓW NA PLACÓWKACH R. P. W KANADZIE.

Uzupełniając tabelę ustalającą czas podróży urzędników służby zagranicznej do kraju i z powrotem do miejsca urzędowania (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 14 z 1932 r. poz. 103), zarządzam dodatkowo, aby przy wyjazdach urzędników etatowych placówek R. P. w Kanadzie na urlopy wypoczynkowe (kumulowane) do Europy, czas podróży do kraju i z powrotem polską linią okrętową, dodawany do urlopu wynosił dla:

Ottawy 28 dni

Winnipeg 32 dni.

Minister

Warszawa, 1 maja 1933 r.

(—) J. Beck

CZĘŚĆ II.**68.**

E.II.5265/Zasad/3.

K O M U N I K A TW SPRAWIE BEZPOŚREDNIEGO KOMUNIKOWANIA SIĘ IZB SKARBOWYCH
Z URZĘDAMI ZAGRANICZNYMI R. P.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiadomości i zastosowania okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 15.3.1933 r. Nr. D. V. 9476/1/33., wyjaśniając, że odpowiedzi urzędów zagranicznych R. P. winny być kierowane bezpośrednio do właściwego urzędu skarbowego.

MINISTERSTWO SKARBU

Nr. D. V. 9476/1/33.

W sprawie bezpośredniego komunikowania się izb skarbowych z urzędami zagranicznymi R. P.

Warszawa, dn. 15 marca 1933 r.

Do

wszystkich Izb Skarbowych oraz
Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego
Wydział Skarbowy.

Ministerstwo Skarbu zarządza, w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych, aby na przyszłość Izby Skarbowe zwracały się o udzielenie im pomocy prawnej w zakresie zbierania potrzebnych informacji oraz doręczania wszelkiego rodzaju pism osobom zamieszkałym zagranicą bezpośrednio do właściwych polskich placówek zagranicznych, przesyłanie bowiem tego rodzaju wniosków za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych przysparza tylko zbędną korespondencję i powoduje zwłokę w załatwianiu spraw.

Oczywistą jest rzeczą, że wnioski o przeprowadzenie pomocy prawnej na obszarze tych państw, z którymi Polska zawarła specjalne umowy o wzajemnem udzielaniu pomocy prawnej, należy kierować nie do polskich placówek zagranicznych, lecz w drodze przewidzianej takimi umowami.

(—) *W. Koszko*

Dyrektor Departamentu

69.

E.III.5291/12.

K O M U N I K A T

W SPRAWIE ODROCZEŃ SŁUŻBY WOJSKOWEJ DLA UCZNIÓW.

W związku z rozporządzeniem Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 2.5.1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 64/32) M. S. Z. komunikuje, że prawo do odroczenia czynnej służby wojskowej z art. 61 p. 1. ustawy o powsz. obow. służby wojskowej przysługuje również uczniom 4-ej (ostatniej) klasy 3-klasowej Koedukacyjnej Szkoły Handlowej ze specjalną klasą 4-tą P. M. S. w Równem, województwa Wołyńskiego, oraz uczniom 4-ej (ostatniej) klasy Państwowej Szkoły Handlowej w Stanisławowie.

70.

E.III.733/1/1.

K O M U N I K A T

W SPRAWIE WIZ WJAZDOWYCH DLA OBYWATELI PAŃSTW OBCYCH
UDAJĄCYCH SIĘ DO POLSKI I W. M. GDAŃSKA

Jednorazowa wiza do Polski w razie wyjazdu z Polski do Gdańska traci swą ważność i nie upoważnia do ponownego przekroczenia granicy polskiej.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych prosi o zwrócenie na tę okoliczność uwagi cudzoziemców, przyjeżdżających do Polski w celach handlowo-przemysłowych.

Osobom, które mają zamiar ponownie udać się z Gdańska do Polski, należy doradzać branie wizy wielokrotnej, jeśli chcą uniknąć zabiegów, związanych z wizowaniem paszportu w Biurze Komisarza Generalnego R. P. w Gdańsku.

71.

R.E.65fil/5

K O M U N I K A T

W SPRAWIE STOSOWANIA CŁA KONWENCYJNEGO NA FILMY KOPJOWANE.

W związku z trudnościami przy stosowaniu cła konwencyjnego na filmy wobec niepewności określenia stopnia nacjonalizacji, co znajduje niejednokrotnie wyraz w świadectwach pochodzenia, Ministerstwo Spraw Zagranicznych — w porozumieniu z Ministerstwami Przemysłu i Handlu oraz Skarbu — ustala co następuje:

- 1) filmy, wyprodukowane przez wytwórnię kraju pochodzenia, uważane być mogą za całkowicie pochodzące z danego kraju;
- 2) filmy kopjowane uważane być mogą za pochodzące z kraju kopjowania, o ile taśma jest pochodzenia tegoż kraju;
- 3) o ile taśma jest pochodzenia innego kraju, niż kraju kopjowania, to istnieje raczej supozycja, że film nie posiada 50% wartości kraju kopjowania i taki wypadek winien każdorazowo dokładnie zbadać konsulat wizujący świadectwa pochodzenia.

Treść powyższego komunikatu M. S. Z. podało do wiadomości akredytowanych w Warszawie przedstawicieli dyplomatycznych państw obcych.

72.

R.E.65a/5

K O M U N I K A T

W SPRAWIE NOWEJ TARYFY CELNEJ.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, że ukazało się w druku francuskie wydanie nowej taryfy celnej i jest do nabycia w księgarniach w Polsce za cenę 25 zł.

Niemieckie wydanie nowej taryfy ukazało się w Gdańsku przed kilku miesiącami nakładem firmy Kasemann G.m. b. H. Danzig (W. John); cena jego wynosi zł. 23.

Polskie wydanie taryfy jest do nabycia w polskich księgarniach za cenę 20 zł.

Ministerswo Spraw Zagranicznych przypomina istniejące przepisy i zaznacza, że potrzebne dla placówek egzemplarze nowej taryfy celnej należy zamawiać nie za pośrednictwem M. S. Z. lecz wprost w księgarniach.

73.

W. O. 819/2.

K O M U N I K A T

W SPRAWIE DOLICZANIA DO WYŚŁUGI EMERYTALNEJ SŁUŻBY
W B. PAŃSTWACH ZABORCZYCH.

W związku z komunikatem w powyższej sprawie zamieszczonym w Nr. 5 Dz. Urz. M. S. Z. z 1933 r. poz. 32, Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiadomości osób zainteresowanych §§ 1 – 6 okólnika Ministerstwa Skarbu z dn. 12 kwietnia 1933 r. Nr. D.I. 19025/Em/33 w sprawie wykonania postanowień art. 4 ustawy z dn. 8 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26 poz. 239) i poleca zastosować się do niego ściśle w interesie przyszłych praw emerytalnych.

„§. 1. Kto jest obowiązany do zgłaszania.

Do zgłaszania swych praw emerytalnych z tytułu służby w państwach zaborczych są obowiązani wszyscy stali i prowizoryczni funkcjonariusze państwowi oraz zawodowi wojskowi, którzy przed wstąpieniem na służbę w Państwie Polskiem pełnili w państwach zaborczych służbę, podlegającą zaliczeniu do wysługi emerytalnej w myśl art. 81 i 84 ustawy emerytalnej z dn. 11 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1931 r. poz. 380) i pozostawali w służbie w dn. 1 kwietnia 1932 r., t. j. w dniu wejścia w życie pomienionej ustawy z 18 marca 1932 r., bądź też zostali do niej przyjęci po dniu 1 kwietnia 1932 r., ale przed dniem 1 stycznia 1934 r.

Obowiązek zgłoszenia ciąży również na funkcjonariuszach państwowych, zawieszonych w służbie oraz pozostających w stanie nieczynnym (rozporządzalności) lub na urlopie bezpłatnym.

Obowiązek zgłoszenia praw dotyczy funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, ubiegających się o doliczenie służby, wspomnianej w ustępie pierwszym, bez względu na to, czy służbę tę zgłaszali już kiedykolwiek, czy to w szczególności przy sposobności ustalenia dodatku za wysługę lat na zasadzie ustaw uposażeniowych z 13 lipca 1920 r., lub na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 22 marca 1928 r., czy też przy sposobności wypełniania arkuszy spisowych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z 4 listopada 1932 r., czy wreszcie ubiegając się w swoim czasie o ustalenie wysługi emerytalnej w czasie czynnej służby państwowej.

Funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych, którzy pełnili służbę w państwach zaborczych, nie zwalnia od obowiązku

zgłoszenia tej służby okoliczność, że jest ona odnotowana w wykazie służbowym, a odpowiednie dokumenty znajdują się w aktach osobowych, gdyż sam fakt posiadania przez władzę dokumentów czy ich odpisów, stwierdzających służbę funkcjonariusza państwowego lub zawodowego wojskowego w państwie zaborcem, nie czyni zadość wymaganiom art. 4 ustawy z 18 marca 1932 r., artykuł ten bowiem wymaga kategorycznie zgłoszenia praw, posiadanie zaś dokumentów może tylko uwalniać interesowaną osobę od obowiązku ponownego przedkładania dowodów, ale samo przez się nie stanowi zgłoszenia.

§ 2. Kto nie jest obowiązany do zgłaszania.

Nie tracą swych praw z tytułu służby w państwach zaborczych, mimo niezgłoszenia tych praw osoby, z którymi stosunek służbowy został lub zostanie rozwiązany przed dniem 1 stycznia 1934 r.

Również nie są obowiązane do zgłaszania swych praw z tytułu służby w państwach zaborczych osoby, z którymi przed dniem 1 kwietnia 1932 r. rozwiązano stosunek służbowy, a następnie przyjęto je ponownie do służby (reaktywowano), jeżeli przy poprzednim rozwiązaniu stosunku służbowego przyznano im zaopatrzenie emerytalne, zaliczając do wysługi służbę zaborczą.

§ 3. Co winno zawierać zgłoszenie.

W zgłoszeniu należy podać: w jakim państwie zaborczem, w jakich działach służby i urzędach i na jakich stanowiskach była pełniona zgłoszona służba, oraz na jakich dokumentach opiera się zgłoszenie; w zgłoszeniu należy również wskazać dokładne daty rozpoczęcia i ukończenia danej służby. Zgłoszenia nie odpowiadające tym warunkom nie będą rozpatrywane.

Prawa emerytalne z tytułu służby w państwach zaborczych będą rozpatrywane tylko w zakresie zgłoszenia, niezgłoszenie przeto jakiegos okresu służby uniemożliwi następnie zaliczenie go do wysługi emerytalnej, nawet gdyby okres ten był odnotowany w wykazie służbowym i udowodniony znajdującymi się w aktach lub złożonymi przy zgłoszeniu dokumentami.

§ 4. Udowadnianie zgłaszanych praw.

Wraz ze zgłoszeniami winno nastąpić udowodnienie praw z tytułu służby w państwach zaborczych przez złożenie oryginalnych dokumentów, lub ich urzędowych odpisów, stwierdzających daną służbę, w braku zaś tych dokumentów — przez złożenie pisemnego zeznania co najmniej dwóch wiarogodnych świadków, którzy ze zgłaszającym pozostawali równocześnie na służbie w tym samym urzędzie lub oddziale; własnoręczność podpisów świadków powinna być urzędowo potwierdzona.

Jeżeli natomiast potrzebne dowody zgłaszanej służby znajdują się już w aktach osobowych, wystarczy powołać się na nie.

§ 5. W jakim terminie należy zgłaszać swe prawa i składać dokumenty.

Zgłoszenie praw winno nastąpić w nieprzekraczalnym terminie przed dn. 1 stycznia 1934 r. Po tym dniu nie będą również przyjmowane żadne dodatkowe ani uzupełniające zgłoszenia. Niezgłoszenie w tym terminie powoduje bezwzględnie utratę prawa do zaliczenia służby zaborczej do wysługi emerytalnej.

Udokumentowanie zgłoszenia winno nastąpić w zasadzie również przed dn. 1 stycznia 1934 r. Przekroczenie jednak tego terminu może być wyjątkowo uwzględnione, jeżeli samo zgłoszenie praw zostało dokonane przed dn. 1 stycznia 1934 r., a opóźnienie w złożeniu dokumentów zostało wywołane okolicznościami niezależnymi od woli zgłaszającego. W żadnym jednak przypadku dokumenty nie mogą być składane po dniu 31 grudnia 1933 r.

§ 6. Dokąd należy wnosić zgłoszenia.

Zgłoszenia wraz z dokumentami należy wnosić do swych bezpośrednich władz przełożonych“.

Opuszczone paragrafy (7 — 11) wspomnianego okólnika zawierają przepisy postępowania władz przełożonych i skarbowych i określają podział kompetencji tych ostatnich przy orzekaniu w sprawach emerytalnych.

W odniesieniu do urzędników M. S. Z. zarówno służby wewnętrznej jak i zewnętrznej kompetentne będzie do ustalania praw emerytalnych z art. 81 i 84 ustawy emerytalnej Ministerstwo Skarbu.

74.

G. M. A. 489/5.

K O M U N I K A T

W SPRAWIE ZMIAN I UZUPEŁNIEŃ HASEŁ REJESTRATORY.

Stosownie do punktu 7 Instrukcji zamieszczonej w Hasłach Rejestratory, wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

Numer hasła 448 (pisma i przesyłki brakujące, mylnie skierowane) należy skreślić i zamienić na podteczkę a do hasła 447 „Technika kancelaryjna”;

Numer hasła 447 (reklamacje i skargi w spr. kancelaryjnych) należy skreślić i zamienić na podteczkę b do hasła 447 „Technika kancel.”

Hasło 416 należy rozbudować przez dodanie podteczek:

- c) polskie — polakom
- d) zapłaty za odznaki
- e) ustawy, przepisy orderowe
- f) medale
- g) różne
- h) upoważnienia;

Hasło 413 należy rozbudować:

- a) polskie
- b) obce;

Hasło 415 należy rozbudować:

- a) polskie
- b) obce.

Treść hasła 461 — „sprawy administracyjne” skreślić, a na to miejsce wpisać: „opinie prawne”,

Treść hasła 462 — „sprawy procesowe” — skreślić, a na to miejsce wpisać: „korespondencje w sprawach służbowych”,

Treść hasła 453 — skreślić,

Treść hasła 464 — skreślić,

Dodaje się hasła:

565 — „Sprawy walutowe”,

869 — „Sprawy wybrzeża polskiego i m. Gdyni”.

75.

W.O.471/I

ZMIANY PERSONALNE

W URZĘDZIE CENTRALNYM MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
I W URZĘDACH PODLEGŁYCH.

MIANOWANI:

Czyżewski Edward, sekretarz w IX st. sł. w M. S. Z. (G. M.) — z dniem 1 lipca 1933 r. sekretarzem w Konsulacie R. P. w Amsterdamie z równoczesnem upoważnieniem do używania tytułu attaché konsularnego.

Matusiński Jerzy, radca ministerjalny w VI st. sł. w M. S. Z. (G. M.) — z dniem 1 lipca 1933 r. konsulem i kierownikiem Konsulatu R. P. w Pittsburgu.

Belina Prażmowski — Kryński Zbigniew, prow. radca min. w VI st. sł. w M. S. Z. (R. E.) — z dniem 1 sierpnia 1933 r. prow. konsulem w VI st. sł. i kierownikiem Konsulatu R. P. w Leningradzie.

Dr. Szygowski Juliusz, referendarz w VIII st. sł. w M. S. Z. (W. O.) — z dniem 1 września 1933 r. wicekonsulem w VIII st. sł. w Konsulacie Gen. R. P. w Chicago.

Weese Eugenjusz, prow. referendarz w VII st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 sierpnia 1933 r. prow. wicekonsulem w VII st. sł. w Konsulacie Gen. R. P. w Charkowie.

Inż. Henri Goblot, z dniem 5 kwietnia 1933 r. konsulem honorowym z siedzibą w Bogocie.

George Pinson, z dniem 5 kwietnia 1933 r. konsulem honorowym z siedzibą w Meksyku.

ODWOŁANI:

Bugnowski Tadeusz, wicekonsul I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Gen. R. P. w Chicago — z dniem 31 sierpnia 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z., z równoczesnem mianowaniem referendarzem w VII st. sł. od 1 września 1933 r.

Dąbrowski Wiesław, attaché konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Gen. R. P. w Paryżu — z dniem 31 sierpnia 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z., z równoczesnem mianowaniem referendarzem w VIII st. sł. od 1 września 1933 r.

Korsak Witold Ryszard, sekretarz poselstwa II kl. w VII st. sł. z tyt. sekretarza poselstwa I kl. w Poselstwie R. P. w Wiedniu — z dniem 31 sierpnia 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z., z równoczesnem mianowaniem referendarzem w VII st. sł. od 1 września 1933 r.

Dr. Ogniewski Kasper, attaché poselstwa w VIII st. sł. z tyt. sekretarza poselstwa II kl. w Poselstwie R. P. w Atenach — z dniem 31 sierpnia 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z., z równoczesnem mianowaniem referendarzem w VIII st. sł. od 1 września 1933 r.

Pawłowski Tadeusz, konsul II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Gen. R. P. w Charkowie — z dniem 31 lipca 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z., z równoczesnem mianowaniem radcą ministerjalnym w VI st. sł. od 1 sierpnia 1933 r.

Raszyk Leopold, asesor w VIII st. sł. z tyt. wicekonsula II kl. w Konsulacie R. P. w Czerniowcach — z dniem 31 lipca 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z.

Rybicki Stanisław, sekretarz konsularny I kl. w VII st. sł. w Konsulacie R. P. w Rydze — z dniem 31 lipca 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z., z równoczesnem mianowaniem asesorem w VII st. sł. od 1 sierpnia 1933 r.

Zajączkowski Tadeusz, prow. wicekonsul II kl. w VII st. sł. w Konsulacie R. P. w Mor. Ostrawie — z dniem 31 sierpnia 1933 r. do Urzędu Centralnego M. S. Z., z równoczesnem mianowaniem prow. referendarzem w VII st. sł. od 1 września 1933 r.

PRZESUNIĘTO DATĘ ODWOŁANIA:

Pogorzelskiej Marji, kontrolera w IX st. sł. w M. S. Z. na urlopie bezpłatnym p. o. prac. kontr. w Konsulacie R. P. w Leningradzie — z dnia 30 kwietnia 1933 r. na dzień 30 czerwca 1933 r.

ANULOWANO ODWOŁANIE:

Rzewuskiego Adama, radcy poselstwa II kl. w VI st. sł. w Poselstwie R. P. w Sofji, z dnia 6 marca 1933 r.

UPOWAŻNIENI DO UŻYWANIA TYTUŁU:

Kałuski Antoni, asesor w VIII st. sł. z tyt. attaché poselstwa w Poselstwie R. P. w Moskwie — sekretarza poselstwa II kl.

POWIERZONO FUNKCJE:

Gano Stanisławowi, mjr. dypl., z dniem 1 maja 1933 r. — attaché wojskowego w Helsinkach.

Kowalewskiemu Janowi, ppłk. dypl., z dniem 1 maja 1933 r. — attaché wojskowego w Bukareszcie.

ZWOLNIENI ZE STANOWISKA:

Kowalewski Jan, ppłk. dypl. — ze stanowiska attaché wojskowego w Moskwie z dniem 30 kwietnia 1933 r.

Michałowski Roman, ppłk. dypl. — ze stanowiska attaché wojskowego w Bukareszcie z dniem 30 kwietnia 1933 r.

PRZYDZIELENI:

Dr. Ogniewski Kasper, attaché poselstwa w VIII st. sł. z tyt. sekretarza pos. II kl. w Poselstwie R. P. w Atenach — do Wydziału E. III. z dniem 1 września 1933 r.

PRZESUNIĘTO DATĘ ROZPOCZĘCIA URLOPU BEZPŁATNEGO:

Bernartowiczównie Marji, adjunktowi kanc. w IX st. sł. w M. S. Z. (E. I.) — z dnia 1 maja 1933 r. na dzień 1 lipca 1933 r.

Szurównie Aleksandrze, rejestratorowi w IX st. sł. w M. S. Z. (E. III.) — z dnia 16 kwietnia 1933 r. na 1 maja 1933 r.

PRZENIESIENI W STAN NIECZYNNY:

Kaplita Eugenjusz, asesor w VII st. sł. w M. S. Z. (A. II. R. C.) — z dniem 1 maja 1933 r.

ANULOWANO PRZENIESIENIE W STAN NIECZYNNY:

Rzewuskiego Adama, radcy poselstwa II kl. w VI st. sł. w Poselstwie R. P. w Sofji — z dnia 6 marca 1933 r.

POWOŁANI DO SŁUŻBY CZYNNEJ:

Szachno Wiktor, adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w M. S. Z. w stanie nieczynnym — z dniem 26 kwietnia 1933 r. z równoczesnem mianowaniem adjunktem kancelaryjnym w IX st. sł.

Dyrektor Gabinetu Ministra

(—) *Roman Dębicki*

Redakcja i Administracja
Sekretariat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 48.

Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.
